

BUNTOWNIK (15) *sb m*

o jasne.

sg *N* buntownik (2). ◇ *G* buntownika (1). ◇ *pl N* buntownicy (3). ◇ *G* buntownik(o)w (2). ◇ *plD* buntownikóm (1). *A* buntowniki (3). ◇ *I* buntowniki (2) *Mącz*, *SkarŻyw*, buntownikami (1) *LatHar*.
Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVIII w*.

1. Człowiek występujący przeciwko ustalonemu prawu, porządkowi, uczestnik buntu, spisku; *coniuratus Mącz*; *exitiosus, evocator servorum, factiosus, incentor, turbator Cn (14)*: *LibLeg 10/ 91v [2 r.]*; *LubPs S6*; *BibRadz 2.Mach 1/11*; *Coniurati, Sprziśiężeni Buntownicy. Mącz 178d*; *GórnDworz Ff6v*; *SkarŻyw 88*; *LatHar 317, 542, 711*; *Confoederácia ftára: zprziśiężenie przeciw buntownikóm y przeciwko Haeretykóm. SarnStat 119*.

Wyrażenie: »sprzysięgły buntownik«: *Nuż Hármonia dziewká Hieroná/ która niechciála żywá zoftác/ kiedy sprzysięgli buntowniczy przeciwko oyczu iey/ [...] Sirákuzy miáfto poiadłzy/ okrucieńftwá ftwego nád nim vzywáli. GórnDworz Y3v*.

Szeregi: »buntownik i szemracz«: *Buntownicy y ftzemrácze SkarKazSej 659a marg*.

»rozrywacz i buntownik«: *Przekłety ieft táki rozrywác y buntownik/ który rozdziały ty y roftyрки w mieście ták zgodnym/ y miłością ftśiedzką zwiążánym czyni. SkarKaz 634b*.

2. *Uczestnik przymierza, zwiążku (1)*: *socialis bellum Woyná miedzi buntowniki buntu á przimierzá vczefniki. Mącz 398b*.

Synonimy: 1. *niespokojnik, niezgodnik, rozrywacz, szemracz, zamieszacz, zwadliwy, zwajca*.

Cf **BUNTNIK**